

нь-тъ събботний; тогава ще запалѣ огнь въ врата та му, и ще изяде Іерусалимскы-ты палаты, и не ще да изгасне.,, Іер. 17; 27.

П. Що направили на человѣка, който бралъ дърва въ събботний день?

От. Убили го съ каменіе, както заповѣда Господь. Числ. 15; 32-36.

—0—

Четвърта-та заповѣдь ны учи колко време-
ные тръбува да преминуваме само въ по-
клоненіе-то и слугуваніе-то Божіе; сирѣчъ,
единъ день отъ седмицѣ-тѣ, или единъ седмѣ
часть отъ време-то си. Евреи-ти вардили
седмий-тѣ день, и начнѣли да считаютъ отъ
день-тѣ, въ когото Богъ си починилъ, като
свършилъ сътвореніе-то на свѣтъ-тѣ. Хри-
стіане-ти вардїютъ първый-тѣ день,— день-
тѣ, въ кого-то Христосъ, като вскръсналъ
отъ мъртвы-ты, свършилъ работѣ-тѣ на на-
ше-то искупленіе, и си починилъ.

1. Тръбува да вардимъ святъ тоя день.
Да си почиваме въ него отъ всички-ты си
дѣла, освѣнъ отъ неизбѣжны-ты и милостивы-
ты. Тръбува да ся молимъ Богу, да четемъ
слово-то Божіе и духовны книги; да испыту-
ваме сърдца-та си, и да ся нахождаме въ
благочестивы разговоры; да смысяме величи-
нѣ-тѣ Божії и благость-тѣ Му къмъ наасъ
чрезъ Іисуса Христа; и да мыслимъ за небе-
сно-то сокойствіе и за вѣчно-то блажен-